

Părțile din procedura principală

Reclamant: BY

Cealaltă parte: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Întrebările preliminare

- 1) Principiile din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 6 septembrie 2016 în cauza Petruhhin (C-182/15) ⁽¹⁾ cu privire la aplicarea articolelor 18 și 21 TFUE se aplică în cazul cererii formulate de un stat terț privind extrădarea unui cetățean al Uniunii și în cazul în care persoana urmărită și-a transferat centrul intereselor în statul membru solicitat la o dată la care acesta nu era încă cetățean al Uniunii?
- 2) În temeiul Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 6 septembrie 2016 pronunțată în cauza Petruhhin (C-182/15), statul membru de origine, informat prin intermediul cererii de extrădare, este obligat să solicite statului terț solicitant să îi transmită dosarul cauzei pentru a examina preluarea urmăririi penale?
- 3) Statul membru căruia i se solicită de către un stat terț extrădarea unui cetățean al Uniunii este obligat, în temeiul Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 6 septembrie 2016 în cauza Petruhhin (C-182/15), să refuze extrădarea și să preia el însuși urmărirea penală, dacă dreptul său național îi permite acest lucru?

⁽¹⁾ EU:C:2016:630.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie (Belgia) la 24 mai 2019 — Vos Aannemingen BVBA/Belgische Staat

(Cauza C-405/19)

(2019/C 288/32)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vos Aannemingen BVBA

Intimat: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 17 din Directiva 77/388/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că împrejurarea că de o cheltuială beneficiază și un terț (așa cum este cazul atunci când, la vânzarea unor apartamente, un promotor suportă costuri de publicitate, administrative și comisioane ale agenților imobiliari de care beneficiază și proprietarii terenurilor) nu se opune ca TVA-ul aferent acestor costuri să poată fi dedus integral, cu condiția de a se stabili că există o legătură directă și imediată între cheltuială și activitatea economică a persoanei impozabile și că avantajul terțului este accesoriu în raport cu nevoile întreprinderii persoanei impozabile?

- 2) Acest principiu se aplică și în cazul în care nu este vorba despre costuri generale, ci despre costuri care pot fi atribuite unor operațiuni în aval clar determinate, supuse sau nu plății TVA-ului, precum vânzarea apartamentelor, pe de o parte, și a terenului, pe de altă parte, în cazul de față?
- 3) Împrejurarea că persoana impozabilă are posibilitatea/dreptul de a transfera parțial cheltuiala către terțul care beneficiază de ea, însă nu face acest lucru, afectează chestiunea deductibilității TVA-ului pentru aceste costuri?

(¹) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia), la 24 mai 2019 — Katoen Natie Bulk
Terminals NV, General Services Antwerp NV/Belgische Staat**

(Cauza C-407/19)

(2019/C 288/33)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamante: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49, 56, 45, 34, 35, 101 sau 102 TFUE coroborat sau nu cu articolul 106 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării prevăzute la articolul 1 din Decretul regal din 5 iulie 2004 „privind recunoașterea lucrătorilor portuari din zonele portuare care intră în domeniul de aplicare al Legii din 8 iunie 1972 privind munca portuară” coroborat cu articolul 2 din Decretul din 5 iulie 2004, menționat anterior, și anume reglementarea potrivit căreia lucrătorii portuari vizați la articolul 1 alineatul 1 primul paragraf din Decretul regal din 5 iulie 2004, menționat anterior, atunci când sunt recunoscuți de comisia administrativă compusă, în mod paritar, în parte din membri desemnați de organizațiile patronale reprezentate în subcomitetul paritar în cauză, și în parte din membri desemnați de organizațiile lucrătorilor reprezentate în subcomitetul paritar, fie sunt incluși în pool-ul lucrătorilor portuari, fie nu sunt incluși, ținându-se cont, la recunoașterea includerii, de nevoia de forță de muncă, și luându-se în considerare și faptul că nu s-a prevăzut un termen limită de decizie pentru această comisie administrativă, iar împotriva deciziilor sale de recunoaștere s-a prevăzut numai o cale de atac jurisdicțională?
- 2) Articolul 49, 56, 45, 34, 35, 101 sau 102 TFUE coroborat sau nu cu articolul 106 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării prevăzute la articolul 4 alineatul 1, punctele 2°, 3°, 6° și 8° din Decretul regal din 5 iulie 2004, astfel cum au fost înlocuite, respectiv introduse, de articolul 4 punctele 2°, 3°, 4° și 6° din Decretul regal atacat din 10 iulie 2016, și anume reglementarea care, pentru recunoașterea ca lucrător portuar, impune drept condiție ca lucrătorul a) să fie declarat apt din punct de vedere medical pentru munca portuară de către serviciul extern pentru prevenirea și protecția la locul de muncă, la care este afiliată organizația patronală desemnată drept mandatar în temeiul articolului 3bis din Legea din 8 iunie 1972 „privind munca portuară” și b) să fi promovat testele psiho-tehnice organizate de organismul desemnat drept mandatar în acest scop de către organizația patronală recunoscută, în temeiul aceluiași articol 3bis din Legea din 8 iunie 1972, c) să fi urmat, timp de trei săptămâni, cursurile de pregătire pentru securitatea muncii și pentru obținerea calificării profesionale și să fi